

KURIER Wileński

CZWARTEK, 22 CZERWCA 1995 R.
Nr 120 (12650)

W numerze:

2 str. —

Litwa i Polska ma podpisać umowę o wolnym handlu.

3 str. —

Finale konkursu dla młodzieży szkolnej. Wspaniałe nagrody ufundowane przez naszego Rodaka z Niemiec Feliksa Gassewicza.

4 str. —

W najbliższym czasie będziemy płacić za przejazd trolejbusem 60 centów, a następnie — 1 litą.

5 str. —

"Jeśli trzeba, możemy zebrać podpisy w obronie "Kuriera", niech tylko ktoś rzuci takie hasło".

6 str. —

Duma Państwowa Rosji wyraziła wczoraj wotum nieufności Czerno-myrdinowi.

7 str. —

Arvydas Sabonis będzie bronić barw Litwy na mistrzostwach Europy.

7, 8 str. —

Firma rozkwita, znajmy to szczerze, Dzięki reklamie w "Wileńskim Kurierze".

Sentencja dnia

Szczerze: nie uważa zwykłych zmartwień za katastrofy.

A. MAUROIS

Znad Wili

Radio 73.34 / 103.8 FM

12.05 -

Kuferek

Radia "Znad Wili"

Zakończenie roku szkolnego

w szkole Im. Jana Pawła II

Witajcie, piękne wakacje

To już naprawdę wakacje. W dniach odbyły się w szkołach wszystkie zakończenia roku szkolnego. Na jednej z nich — bardzo miłej — byliśmy obecni. W szkole imienia Jana Pawła II uroczystość ta była uświetniona obecnością gości aż z dalekiej Ko-

sa. Gośćmi tymi byli państwo Feliks i Edyta Gassewicze. Pan Feliks jest w tej szkole nie po raz pierwszy. Tym razem jako fundator nagród dla prymusów wszystkich klas (29 nagród), które ufundował wspólnie z dziennikarzem niemieckim Arno Glese. Uroczystość poprzedziła się mszą polową, którą celebrował dominikanin O. Szpilew. Pięknie śpiewał chór szkolny. I płynęły w (zachmurzone) albo słowa podziękują za ten rok nauki w nowej szkole, modlitwa za personalia szkoły Jana Pawła II, nauczycieli, wszystkich dobroczyńców i sponsorów szkoły, rodziców, uczniów.

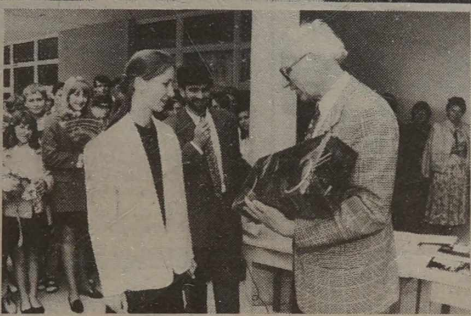
Dyrektor szkoły pan Adam Gassewicz, dziękując i nagradzając dyplomami najlepszych

("Korzenie nauki są gorzkie, lecz jej owoce smaczne" — zacytował słowa Ignacego Krasickiego) wszystkim życzył jak najpiękniejszych wakacji. Pan Gassewicz, wręczając nagrody (notabene, bardzo atrakcyjne — magnetofony, walkmany, inną aparaturę, a od p. Glese koperty, w których się znajdowało po 30, 50 i 70 DM), powiedział:

— Jestem szczęśliwy, że uczestniczę w tak pięknej imprezie. Staram się zainteresować Polonię niemiecką Waszą szkołą, a zwłaszcza najlepszymi uczniami. Zapewniam Was, że na następny rok nagrody będą jeszcze bardziej atrakcyjne. A ile ich będzie? To zależy wyłącznie od was, od liczby prymusów.

A więc — do widzenia, szkolo, aż do jesieni. Witajcie piękne wakacje.

**Łucja BRZOWSKA
NA ZDJĘCIACH Tadeusza
Ważniwicza: sześcioletnia posiadaczka "okrągłych dziesiątek" RUTA KALITAJEWA; pan Feliks Gassewicz wręcza główną nagrodę Ani Wysockiej z X klasy.**

Międzynarodowe Targi Augustowskie

Litwa — "Holandią" Europy Wschodniej

Międzynarodowe Targi Augustowskie zaprezentują ponad 100 krajów, głównie z Polski i Litwy, ale też pojawią się także pojedynczy wystawcy rosyjscy, czescy i niemieccy. Targi odbędą się 23-25 czerwca br.

Wystawcy z Polski nie ukrywają, znacznie większym magnesem na lokalny region przygraniczną perspektywę bliższej i dalszej współpracy ze Wschodem, zwłaszcza z Litwą. Litwa postrzegana jest przede wszystkim jako ośrodek perfekcyjnie poruszający po całym terytorium byłego RP. Litwa, jak żaden inny kraj, opiewana jest do pełnienia roli "Holandii" Europy Wschodniej. W oczach biznesmeni po cichu mają nadzieję na podpisanie umowy o wolnym handlu pomiędzy naszymi krajami. Dzięki stałemu kursowi 1 litą do dolara, inflacji zbliżonej poziomu polskiego, litewski kurs cen gwarantuje ogromną atrakcyjność litewskiego rynku dla

polskich towarów. Polska z kolei kupuje surowce trafiające z Rosji. Łączne obroty za rok ubiegły osiągnęły wielkość blisko 200 mln USD wobec 133 mln w r. 1993, co stanowi 10 proc. obrotów Polski z Rosją.

Układ cenowy powoduje, że litewscy producenci niewiele mają do pokazania, chociaż w kraju następuje powolne ożywienie i towary litewskich zakładów nabierają europejskiego wyglądu. Biznesmeni z Wilna, Kowna, Mariampola rzadko dysponują większą gotówką, ale też są mniej mafijni od swoich rosyjskich kolegów czy białoruskich sąsiadów, znacznie ostrożniejsi, powściągliwi. Mają przy tym ogromny kapitał kontaktów, ciekawe pomysły i rosnące przekonanie o przewadze polskich towarów nad kiepskiej jakości niemieckimi, holenderskimi czy innymi, które mają jedynie ładne opakowania.

(Dokończenie na str. 2)

List do redakcji

Mógłbym zareagować tylko gorzkim uśmiechem, gdyby...

Szanowny Panie Redaktorze, Uprzejmie proszę o zamieszczenie tego listu na łamach Waszej gazety. Sprawa, o którą chodzi, należy do pryncypialnych, dlatego nie chciałbym zbyć jej milczeniem. W 23 (119) numerze "Magazynu" Gazety Wyborczej z dnia 9 czerwca 1995 r. w artykule p. W. Tochmana pt. "Zjednoczone kolory Litwy" zostały użyte słowa, które są przytoczone jako rzekomo moje zdanie. Cytuję: "nie trzeba być strategiem żeby zrozumieć, kim są Polacy z Wileńszczyzny. To piąta kolumna" (s. 14).

Przypisywanie mi tak nonsensownego poglądu krzywdzi nie tylko mnie, jako polonistę, kierownika Katedry Filologii Polskiej Uniwersytetu Wileńskiego, ale także moją rodzinę (moja żona jest Polką), poniza mnie w oczach moich studentów Polaków z Uniwersytetu Warszawskiego i Uniwersytetu Wileńskiego, jak również w oczach moich znajomych, przyjaciół z Litwy i Polski. Jestem przekonany, że ludzie mnie znający nie uważają, iż będąc przy zdrowych zmysłach mogłem wygłosić tak bzdurne, dalekie od moich rzeczywistych przekonań stwierdzenie.

Toteż pragnę oświadczyć, iż nie dostatek nacjonalistycznego załamania umysłu i uważam Polaków mieszkających na Litwie nie za "piątą kolumnę", a za godnych szacunku ludzi, patriotów Litwy, rzetelnie pracujących dla dobra ojczystego kraju. Nie mogę natomiast nazwać rzetelną metody dziennikarskiej p. W. Tochmana, który prosił mnie o scharakteryzowanie rozmaitych poglądów, także skrajnych, butujących jeszcze, niestety, w społeczeństwie litewskim. Z godzinnej rozmowy o różnych aspektach stosunków polsko-litewskich w przeszłości oraz dzisiaj, zdołał on wykrócić jedynie 6 (dostownie!) zdań, które w dodatku mylnie przytoczył jako moją własną opinię.

Po objęciu powstałej w 1993 r. Katedry Filologii Polskiej atakowano mnie już także ze strony litewskiej. Artykuły dziennikarzy, lubujących się w sensacyjnych bańkach mydlanych tak mających się czasem z prawdą, że można by je traktować z przynurzeniem oka. I w tym przypadku mógłbym zareagować tylko gorzkim uśmiechem i wzruszeniem ramion, gdyby dotyczyło to tylko mnie, jednakże zbyt boleśnie dotyka wielu bliskich mi ludzi oraz podważa idee, które staram się realizować w swej pracy. Dlatego właśnie usilnie proszę, Panie Redaktorze, o zamieszczenie tego mojego oświadczenia.

Łączę wyrazy głębokiego szacunku

doc. Algis KALEDA

Ruch osobowy Polska Litwa — bez wiz

W związku z komunikatem agencji ELTA oraz informacją przekazaną w numerze 116 (12650) z dnia 18.05.1995 w telewizyjnej "Panoramie", Konsulat Generalny RP w Wilnie przypomina, że ruch osobowy między Polską a Litwą opiera się na podstawie umowy między rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Litewskiej o ruchu bezwizyjnym z 1993 roku.

Artykuł 1 powyższej umowy głosi: "Obywatele jednego państwa, niezależnie od miejsca swego stałego zamieszkania, mogą bez wiz na podstawie ważnych paszportów swego państwa wjeżdżać i przebywać do sześćdziesięciu dni na terytorium drugiego Państwa od dnia przekroczenia granicy, a także podróżować tranzytem.

W uzasadnionych przypadkach okres ten może być przedłużony przez właściwe organy państwa pobytu".

Dobiesław RZEMIEŃSKI
Konsul Generalny RP w Wilnie

21 czerwca 1995 r.

NASZE WYWIADY

30 proc. jeździ na gapę, z tego 20 proc. — legalnie

Niemal codziennie narzekamy na przepelniony, nieregularnie kursujący transport...

Jaka jest sytuacja na dziś i ile prawdy w tej famie? Z takimi i innymi pytaniami zwróciliśmy się do dyrektora generalnego...

— Wydałem mi się, że transport znajduje się dzisiaj w szczególnie trudnej sytuacji...

— Zbyt tragicznie bym nie oceniał sytuacji. Najtrudniejszy okres mieliśmy zimą...

— Ile w tej chwili Wilno ma trolejbusów i jakich jest ich wiek?

— Na dziś dysponujemy 330 wozami trolejbusowymi, a ich średni wiek — 12 lat. Nie jest to aż tak źle...

— Mówi pan o kredytach zagranicznych, a nasze banki mogą pomóc?

— Oczywiście, że mogą i to bardzo chętnie, ale my nie chcemy korzystać z usług naszych banków...

— Na ulicach Wilna dość często spotykamy nieco inne niż tradycyjne trolejbusy...

— Tak bardzo darani nas nikt nie rozpieszcza. Sami kupujemy stare zagraniczne wyje...

które z nich są jeszcze na chodzie, inne wymagają remontu, a więc je remontujemy i tak latamy dziury...

— Z powodu czego najczęściej się psują i łamią trolejbusy?

— Przede wszystkim zła nawierzchnia ulic, no i pasażerowie, którzy często bezsilnie pchają się tak jakby trolejbus był gumowy...

— Pan wypowiada się jako dyrektor, ale ja jako szeregowy pasażer wiem, że szczególnie w godzinach szczytu, na niektórych trasach jest niemożliwe wręcz przepełnienie...

— Oczywiście, zdarza się. Trolejbusy to nieco skomplikowany środek lokomocji. Autobusy mogą się wyminąć...

— Ostatnio wiele się mówi o prywatyzacji środków transportu. Jaka jest perspektywa prywatyzacji i jakie mogą być skutki dla szeregowych obywateli?

— To wprawdzie wszędy związki zawodowe nie mając ku temu żadnych podstaw...

— Chciałoby się wierzyć, ale inwalidki już wykazała, że w życiu jest inaczej. Mamy już przecież prywatne autobusy...

— Jest to po prostu niedopinielowanie władz miejskich. W naszym przypadku tak nie będzie.

— Skoro jesteśmy już przy cenach, to chciałoby się wiedzieć, czy grożą nam podwyżki za przejazd?

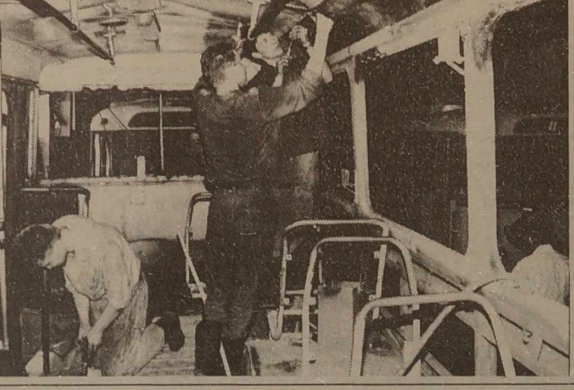
Tak już w najbliższym czasie będziemy płacić 60 centów, a w dalszej perspektywie całego lita. Niestety, musimy wybierać...

— Czy nie przewiduje, że im droższy będzie przejazd, tym więcej osób będzie jeździło na gapę?

— Trudno coś w tej kwestii prognozować. Dziś już też sporo tak jeździ. Niedawno przeprowadziliśmy sondaż...

— Jesteś jednak jakże trawny są najrozsądniejsi? — To trasy linii 16, 7, 5, 3, 1, 9. Przede wszystkim są to najdłuższe trasy i chyba dlatego najbardziej przeładowane.

— Dziękuję za rozmowę. Jullitta TRYK NA ZDJĘCIACH: dyrektor generalny ZSJA Jonsa Bagdonavičius; remont kapitalny starego wozu. Fot. Marjan Paluszkievicz

Obdzieramy samych siebie

Niegdyś chałupniczy zakład ziół leczniczych w Świeciance, gdzie panowała wyłącznie praca ręczna...

Dziś przedsiębiorstwo nosi nazwę Państwowego Farmaceutycznego Zakładu Ziół Leczniczych...

— O tej porze, po co? — zapytałam. — Zbieram paczki sosnowe — brzmiała odpowiedź...

— Jak się okazuje, zajął się tym tylko mój znajomy. Wielu ludzi, szczególnie w starszym wieku...

farmaceutycznego nie skąpił na reklamę. Ruszyły wszystkie 35 punktów skupu rejonu...

Gdy tylko stopniał śnieg, w lasach zaczęły rzędnąć krzewinki, borówki. Liście jej stosowane są w zestawach ziół...

Dawniej wyprawy na hono przyrody były domeną uczniów. Wykorzystywali oni letnie wakacje...

Dawniej zbieractwo było swego rodzaju hobby, teraz stało się koniecznością. Ogołacać drzewa z liści i kory...

Wiele darów natury już zniknęło lub znajduje się na krawędzi zniknięcia. Co prawda, znikają nie wszystkie...

Nie wolno tego wszystkiego zwałwać na karb dzisiejszego człowieka. Wiele szkód wyrządziło także wieloletnie nieumiejętne stosowanie chemikalii...

— Patrzy człek na dorastające sosenki ogolone z paczków, które zapewniają dalszy im wzrost...

Nikołaj NIEZAMOW

Słowniczek ekonomiczny

Cykl działania zorganizowanego — według Le Chatelle obejmuje pięć następujących etapów: 1. Postawienie jamego i ściśle określonego celu...

etapy działania zorganizowanego: 1. Uświadomienie sobie rzeczywistych celów działania i ich wzajemnego stosunku...

Cykl gospodarczy — przejawia prawidłowości periodyczności występującego wzrostu czy spadku działalności gospodarczej...

Korytarz naftowy: przez kraje bałtyckie czy Finlandię?

Radykalne zmiany ostatnich lat w Europie Wschodniej przyczyniają Rosji poważne problemy. Jednym z nich np. jest obniżony brak mocy portów stanowiącej obecnie 95 mln ton ładunków rocznie...

20 mln ton produktów ropy naftowej tranzytem przeszła się obecnie przez porty państw bałtyckich. Lwia część przypada tu na lotewski port Ventspils (Windawę).

Eksportery rosyjscy płacą po 5-6 USD za każdą tonę tranzytu ropy. Zrozumiałe jest, że ich to nie zadowala, ale innego wyjścia eksportery nie mają.

Trzy lata przeleżał w biurkach projekt rekonstrukcji i rozwoju petersburskiego terminalu ropy naftowej "Złota brama". Projekt przewiduje zwiększenie jego mocy z 2,2 mln ton do 7,7 mln ton rocznie...

Spółka naftowa "Russkij mir", posiadająca jeden z największych parków kolejowych w kraju oraz 4 tys. wagonów-cystern...

Na początku br. Rosję odwiedził przywódca Finlandii: prezydent — Petersburg, premier — Moskwa. Oficjalne protokoły powściągliwie odpowiadały: jednym z celów tych wizyt było finansowanie wspólnych projektów.

Tak powstał nowo kierunek eksportu ropy na Morzu Bałtyckim. Część rosyjska projektu przewiduje budowę nowego odgałęzienia ropociągu od Torzku do Kirsyrowa oraz budowę dużego terminalu (10 mln ton rocznie) w Primorsku...

Finowie zamierzają rozszerzyć tzw. "jedwabną drogę" z Niemiec i okolicznych krajów Unii Europejskiej do swych południowych portów. Klienci przyznają, że droga ta, aczkolwiek nie jest tania, to bezpieczna.

A Rosja zamierza budować nowe porty w Zatoce Fińskiej. Nietrudno wyobrazić sobie, iż niebawem z powodu ładunków rosyjskich w portach bałtyckich może wybuchnąć istna wojna konkurencyjna...

Min. ten port przeżywa obecnie niepokojne dni. Zamierza się zbudować nowe terminale metalurgii żelaza i stali, nawozów mineralnych, mazutu...

Specjaliści utrzymują, że prace ropociągu, terminalu i kolei lotewskiej należy koordynować. Dojrzała idea założenia wspólnego przedsiębiorstwa dypozytorskiego. Istnieje też projekt założenia monopolowego przedsiębiorstwa lotewsko-rosyjskiego...

(ELTA na podstawie prasy zagranicznej)

